

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 17.10.2008 r.
SEC(2008) 2620

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

towarzyszący

**KOMUNIKATOWI KOMISJI DO RADY, PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**w sprawie podjęcia wyzwań związanych z wylesianiem i degradacją lasów w celu
przeciwdziałania zmianom klimatycznym i utracie różnorodności biologicznej**

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

{COM(2008) 645 wersja ostateczna}
{SEC(2008) 2618}
{SEC(2008) 2619}

W ciągu ostatnich pięciu lat co roku ubywało od 11,8 do 13 mln ha powierzchni lasów. Jest to alarmująca tendencja i w ciągu ostatnich 20 lat nie zanotowano żadnego istotnego ograniczenia tego zjawiska.

Na przyczyny wylesiania i degradacji lasów składa się wiele bezpośrednich i pośrednich czynników gospodarczych, instytucjonalnych, politycznych, naturalnych lub społecznych: na przykład zapotrzebowanie na rozwój rolnictwa i infrastruktury, lub niezdolność władz publicznych do ochrony tych cennych dóbr. W wyniku tego powierzchnia lasów zanika lub ulega degradacji, mimo że nie leży to w długoterminowym interesie państw.

Wysoki poziom wylesiania ma bardzo poważny wpływ na zmiany klimatyczne. Lasy odgrywają bardzo ważną rolę w globalnym obiegu węgla magazynując około połowy zasobów węgla na ziemi. W 2004 r. sektor leśnictwa był odpowiedzialny za około 17 % całkowitych rocznych emisji gazów cieplarnianych. Z tego powodu nie będzie można osiągnąć celów określonych w komunikacie Komisji „Ograniczenie globalnego ocieplenia do 2°C w perspektywie roku 2020 i dalszej” bez ograniczenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z wylesiania i degradacji lasów, dodatkowo do innych zaproponowanych działań. Przeciwdziałanie wylesianiu i degradacji lasów powinno również w maksymalnym możliwym zakresie przyczynić się do zachowania różnorodności biologicznej oraz towarów i usług ekosystemowych, których jest ona źródłem. Byłoby to korzystne dla lokalnych społeczności i przyczyniałoby się do przeciwdziałania ubóstwu.

Cel, który trzeba zrealizować, to zatrzymanie utraty powierzchni terenów zalesionych najpóźniej do 2030 r. oraz ograniczenie wylesiania obszarów tropikalnych brutto przynajmniej o 50 % do 2020 r. w porównaniu z obecnymi poziomami. Przeanalizowano kilka wariantów osiągnięcia tego celu.

Wariant polegający na utrzymaniu obecnego stanu rzeczy byłby niekorzystny z wielu powodów. Pierwszy wariant polegający na dążeniu do wielostronnego porozumienia dotyczącego środowiska w sprawie zatrzymania i odwrócenia zjawiska wylesiania został odrzucony jako niewykonalny. Analizowany jest również drugi wariant polegający na wzmocnieniu istniejących działań/instrumentów. Działania przeanalizowane jako część tego drugiego wariantu obejmują poprawę spójności politycznej na poziomie UE, wzmocnienie systemów instytucjonalnych i zarządzania w krajach trzecich oraz promowanie skutecznych rozwiązań wielostronnych. Mogłoby to mieć pozytywne skutki, ale nie pozwoliłoby na osiągnięcie celu przy braku połączenia z dodatkowymi działaniami.

W związku z tym analizowany jest trzeci wariant polegający na gromadzeniu nowych funduszy na zatrzymanie wylesiania i degradacji lasów. Mogłoby to być dokonane na przykład poprzez:

- ustanowienie nowego globalnego mechanizmu na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla spowodowanych wylesianiem;
- próbę włączenia wylesiania do rynków emisji związków węgla.

Analizowane są również inne parametry techniczne tego wariantu związane z zakresem, kryteriami, monitorowaniem i mechanizmami płatności.

Preferowanym wariantem do 2020 r. jest skojarzenie wzmocnienia istniejących działań/instrumentów z utworzeniem nowego globalnego mechanizmu na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla spowodowanych wylesianiem gromadzącego nowe fundusze z przychodów z licytacji. Można dalej przeanalizować połączenie z rynkiem emisji związków węgla poprzez związane z lasami kredyty redukcji emisji. Warianty te mogłyby stać się

elementami globalnego porozumienia w sprawie zmian klimatycznych, które zostanie zawarte w Kopenhadze w 2009 r. i w którym UE weźmie aktywny udział.

Ocena skutków jest jedynie pierwszym krokiem w realizacji dłuższego procesu. Preferowany wariant powinien być jeszcze dalej rozwinięty i doprecyzowany zwłaszcza w odniesieniu do projektu globalnego mechanizmu na rzecz zmniejszenia emisji dwutlenku węgla spowodowanych wyłesianiem. Zostanie to dokonane w terminie pozwalającym na przedstawienie tego wariantu podczas ostatecznych negocjacji Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu w grudniu 2009 r.